

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οστον Προστίκαν τὴν Ἀλιβενίαν.

Αριθ. 39.

Τηνή εποίησε πάντας Τάλληρα Ισπανική προπλεύσωτά τὰ θύματα καθ' ξαρκνίαν. Εκδόθεται διὸ της ιερουργίας.

ΕΝΑΙΓΙΝΗ ΤΡΙΤΗ 22. ΜΑΙΟΥ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώριοι Εἰδήσεις.

Εξ Αιγαίου.

Σεβαστοὶ ἐπισήμων; ὅτι ὁ Αὐτοκράτορας
ψυχὴν τῶν ψυστῶν ἔζειλεν εἰς τὴν Ελλάδα
πόρο; τὸν ἐξχειτάτου ἡρῷον Κυζικήτην οἰκανῆν
χρημάτων πιστήτητα, ὥσε καὶ ὅκατὸν τὸν
πολεμίων ἡρῷον πίλεμος δὲ αὐτὸν νὺν ενεργεῖν,
καὶ οἱ ἐντεῖς νὺν ἐπικομηθῶσι.

Σε Σύρις. τῇ 15 Μαΐου.

Κατὰ τὰς ὄρεις ἐλέσφερεν εκ Κανταντί-

πολεων· σ. Σύρις πολεύστας εἰδεῖται
ἢ Λέρτη ἐκηρουσεῖ καὶ αὐτὴν πρὸς ὀνύγον τὸν
κατὰ τὰς ἔρωτας πόλεμον.

Οἱ τρεῖς ψωστικοὶ σίχοι, οἵτινες διέβησαν
τὸν Ηρώντος συνίγαντο ὑπὸ διακοπίᾳ χιλιά-
δων εἰς δὲ τὴν ἑτέραν Κύθηρον τοῦ ποταμοῦ
ἴσπου εἶστι σφραγίδατα διακοπίαις τευτίκου-
χιλιάδων. τῇ δὲ 29. Απριλίου εέσπειρον εἰς βόσσους
εἰς Βοϊκουρέζειν.

19. Μαΐου.

Πλοῖα ἑλλεῖτον ἀπό Κανταντίου πολεων. 4.
ἡ μέρας, μαζὶ ἐφερευ ἐκεῖθεν θύμιτερα γράμματα
ἥρος 15 τοῦ παριτοτοῦ, ἀναγγέλλοντα ὅτι οἱ Ρωτ-
οι, μετὰ μικρὸν πίλεμον ἐκυρίευσαν τὴν Βρύξ-
ιλλαν. ἐακολουθοῦσεν εἰς Κανταντίου πολεων ἡ κα-
ταδίγησις τῶν καθολικῶν ἀρμενίων παρὰ τοὺς
Σουλτάνους ἐκ τῶν ὅποιων εἰς δύσην 10.
ἡμερῶν, ἐφερευ ἐώς 130.

Απόσπασμα γράμματος ἐκ Μεθώνης τῇ 10 Μαΐου
Η τρίτη ημέρας καὶ δύο αποδύν φανερώθεισκ
εἰς τὸν τόπον τοῦτον νόσος εἶναι ἀναφίσθιλος ἢ
πανώλης. Οἱ Ιατροὶ οἵτινες προτερων ἐδιχαιο-
σαν, ἦδη εἶναι ὅλοι κατὰ τοῦτο σύμφωνοι.
Η ἀμφισσεία συνετέλεσε νὺν αὐτηρῷ τῷ αὔριον

διέτι δὲ ἐγένετο ἐξ ἀρχῆς ἢ ἀπατινμένη περὶ
ὑγείας οὐοτίς διὸ καὶ διεδίθη ἢ νέσος καὶ εἰς
τὰ τάχυατα, ὃ Ιατρὸς τοῦ πρώτου τάχυατος,
ὅτις εἶναι εἰ. Νιβαρίνους διὰ προφύλα-
ξιν, ἐρολύνθη καὶ αυτὸς τὸ δὲ τάχυα τοῦτο ἔ-
χει ὑπὲρ τοὺς ἐξκυτα ἀσθετικοῖς. Εἰς τὸν Με-
θώνην ἀπεθητόκουν καθ' ἡμέραν εἴκοσι ἡ τριά-
κοντα ἀσθετοι. Οἱ Ιατροὶ παπατοῦς κατέφυγεν εἰς
τι ἀνίσιο πλοῖον ἐντὸς τοῦ λιμένος τὸν Ναβα-
ρίνων την πρᾶξιν ἄλευρον πωλεῖται ἡμίσυκοι
τριάντα τὸν ὄκνον. οὗτον ἡ δυσυχία κατέκυ-
ρεν εἰς τὸν ἔσχατον οὐρανού.

Διοικητικά κ. Στα τα εισῆλθεν πρὸ τοῦ
γην εἰς τὸν λιμένα τὸν Ναβαρίνου. Αγνοεῖται
εἰσέτει εἰς αὐτὰ τοις φορτωμένα, καὶ διὰ ποδῶν
Η Ευρίπης των προσένησε μέχρι Θάμνου. δε
ὅτι πρὸ εἰκοσιπέντε ἡμερῶν ὁ ἀποκλεισμὸς εἶναι
τοις αὐτῷ προσένησε αὖτε αὖτε καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μικρὰ
πλοιάκια νὰ διαβαστοῦν ἐκ Ναβαρίνου εἰς Μεθώνην.

Πρὸς τὸν καταφρονούμενον ἐνιστετον πολιτην
Βλέπεις ὅτι προτιμάται τις εἰς τὰς ὑπηρε-
σίας τὰς Πατρίδος, σὺ δὲ καταφρονούμενος, ἀ-
πορεῖται συλλογίσθητι ὅτι εἶναι ἀδύνατον
νί τις ακλητῆρες καὶ σὺ εἰς τοιαύτην ὑγρεσίαν,
ἄν δικάλιον ήτι ἔκαπεν ὁ προτιμώμενος.

Εχει δὲ πάντοτε κατὰ νῦν ὅτι δεῖται ἀναδέ-
μεται ἐπίγγιλμάτι παρὰ δίκαιον, σύτος ἐπιφέρει
δικαιον οὐλέην κατὰ τὰς Πατρίδος καθότα ἀ-
ναγκαῖον οὐλός οὐλέη τὰς δυνάμεις του δὲν δύ-
ναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθίκοντά του καὶ ἴσσο
οὐλέτει τὰς Πατρίδα. ἐπειδὴ δὲ παρέλλειψε καὶ
τοῦ ποτίου ἐδίνατο νὰ διασέρῃ φορτίου, ίσον καὶ
έπρε παλέη, κατὰ τοῦ θέμους^(α)

(α) Εάν ὑπὲρ δυνάμειν ἀναλίθητο τι προσετο-
κει ἐν τούτῳ ἡ σχετική πράξη, καὶ ὅτι προσετο-
κειται, παρέλλειψε.



Επειδή δέ τον θεόν πολλούς οἱ
Ελληνες καὶ διὰ Σηρῆνος, καὶ διὰ Θαλάσσης,
τοῦτο πάντας τὸν ἀλευθερίας τον, απο-
χόσκα τὸ διπλαῖς ἀντίξοο τὸν τουμάτων μεγάλου
φύτευσαν καὶ πλευτικὸν διατίθεστον¹ ὑπέμενον
εἰς τὸ διπλαῖς τοῦτο μὲν κορτεροφύτευσαν ἀλλα
καὶ τὰ φρεατία ἐποιήσαντα, μέτρον ἀπογεγρα-
μένη ἀποργίζονται ἀπὸ πλέον τοῦ μέσον τούτων
καὶ πάλιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ Καρβύλην ἴσχυοντας καὶ
ἄλλα ἄγαν κινεύμενον. Ναὶ εἶναι Κάρβυλην οὐτοῦτος
καὶ οὐτός εἰς τὸ διπλαῖς τον Ελλούς,
οὐτόλεγα δὲ τῶν θηρασίων καταπληγίσασαν καὶ
κλοπῶν των εἰς τὸν Λασίπον τὸν Τυρρανὸν καὶ
εἴη τούτος ὁ σερπικότων, καὶ ἀποκεντρωνός
ἐκ τῆς ὑπερβολῆς τῶν σέματος, ἔκτοτε διὸ τὸ
ἄγα τὸν Πατρίδα ἡδίακον, εἰδεῖς λόγος.
Αλλὰ τὸ διπλαῖς τον Ελλους, αὐτοὶ σαρτινικοὶ,

εἴτε πολιτικός, εἴτε ἀνήρ, εἴτε γυνὴ, ὅπερασθαι
ποτε τάξις καὶ ἐποίει ποτε Σαμικὸν Ἑλλήνα
ὅλης ἀπὸ μηροῦ τῷ μέγαλον ἔκαστος κατὰ τὴν
ἴδιαν αὐτοῦ συνεμμένην ἀνηγγειασθῆσαι μέχοις θωρά-
κου, ορθούμενοι τῇ αληθείᾳ καὶ αὐτοῦ τοῦ
ἡμερησίου ἄρτου, καὶ αἵτινα τὸν νερόν προστίθει
ἀντεῖσθαι, σῶμα, τρωγλοδύται, ἐν ἑνὶ δὲ λογο-
ιστῷ μαζίν τοντὸν καταθλιβόμενοι, ἐνεκαρτέρησαν
γενναῖς, διὰ τὰ ἐπικαθομήσανταν ἐπὶ τῷ δέ-
σσων τῷ: ἴσωμενίας τῶν Ελληνικῆν Ηὐλετίαν
ταν. Οὗτος δὲ οἱ ὁμογενεῖσθντες ἀνεργούστεκνοι οὐλι-
στὸς ἀγώνα, σίκειωσε τίσιν τῶνς συναγωγῆς,
ῶσε καὶ οἱ μὲν αὐτόχθονες, καὶ οἱ ἔνοντες θέραπο-
ντος, ὃλοι λογίζονται ἡς πᾶντες. ἐπομένως δὲ
μετ' οὐδεὶς τοὺς ἔνοις χαρίζεται φροντίδος τοῦ
ἄλλου, ἐμπειρούστην εἰς πάντα τὸν ἀλπικὸν τοῦτον
μέλλει τὰ ἔλατα καιρὸς διὰ τὰ ἀμφιθύην καὶ η-
γεία αὐτοῦ ἀρετὴν τὴν αὐτὴν διερρέεται καὶ αἱ
τρόπες τὸν καταθρότητον, πορειῶμέντην κανένα

Ἐν τούτῳ δέ τοι μεταξὺ πολλοῖ παραγματικοῖ
τυχοδιώκταις ἐπεικῆς εἰς τὸ Ελληνικόν ἔσαι-
φεν· οἵτινες μόνον τὸ τυχοδιώκτην ἐπέργασα-
νται, ἐν τοῷ μὲν ἡ Ἑλλὰς διέρεσται ἀντικεί-
σται, ἵκανθιτο ἀργυροδιοίρηται, τὸ Ελληνι-
κὸν πορφυροθεάτην ἀλλ' ὅτε ανθεύονται καίδυοι,
πάρεσται μετατυχιστακάλενται, ἔφοροι. Λαὶ τὰ
ἀσφαλεσθῶσιν, ὁρμοῦνται κατὰ τὰ Ελλήνη-
κλασφημίας φοιτήσι. Καθάπέτε οὐδέντες οὐδὲν
εἰς ὅτε εἰς τὰ Ελλήνες διέρινοι, καὶ ὅτε οὐκέται

Αλλα οὐδὲ τοῦ θεοῦ στρατηγού περισσότερος
τὸν διάδοχον γέγονεν, ἐπειδὴ γάρ τοι εἰκόνης αἵτινες
τὰ μετεπέμψεις; ἀλλὰ τοῦτο καὶ τοῦ
πολυγράφου τοιόντα τοῖς κατίστησαν ἡρακλῆς
ρους πολλαῖς τολμήσεις γέγονεν. Οὐ γάρ τοι οὐδὲν οὐχις
σύγχρονος Ελλήνες εἶναι καὶ κατὰ τοῦτο οὐδὲ
πέρας τῶν διηγουμένων. Ηλίας οὖτε μέτεπεν

Δλ. ο; περιπτηγήσαμεν ἀρχίσεων· καὶ οἱ
τοῦτο ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος εὐθύνεται καὶ αἰθέλεος
μέρος, ἀφελεῖται τὸν Πατρίδα λαυρίους τὸ
κοινωνίατα, ὅτι τοις Κλαστίνοις Οἱ ἄνθρωποι
εὗτοι προσεριζόνται· οἵδια πελευτικάριον τούτο
ἐπιτιθέσθαις, οἵδια τὸν ἀρετήν την Ἐλευθερίαν
Στοι τὴν προθετού, ποῦτοι εἴναι ἀνάγκη τοις Ἑλ-
ληνικοῖς ἔθνοσι, νοῦ μεταχειρίζοντος εἴτες θύ-
μοτιοὺς ὑπερεπιτέλους, μίσοςτούς, πρὸς κάλες
Ορεστῶντος τοῦ χαρακτήρος· τοι. Οὐτοι καὶ
ρωμαῖοι ἐπὶ οἰταντα, έπειτα ιτ. ΣΑΛΩΪ: οἴτη τὸν
Πατρίδα ἔλατι· τὰ πάντα μέλλοντα κλέψεργον
η; τρόποις ὁ φίλοςτοι, καὶ εὖλος ποτὲ ἡττή τοῦτο
θεῖται. Εαυτὸι τὸ δεύτερον, (ἔστιν αὐτὸν; αὐτοὶ
τοις ιατρὸς ματρινοῖς· οἷς τὸν ἴρημενούσιν
τοις ἐπρέσβετοι καλέσσοντες τὴν ἀρετὴν, καὶ εἰ
γενομένοις ἐργάται πολές τοις Πατρίδας), οἵτινες
δεριντα τὸν πρωτότον τοῦ πρωτοτόνου πετα-
τοῦτον τοντού περι τοις Πατρίδας· οἵτινες
τοῦς περίθητας τεύτους στρυμαίων αἰνιστήσουσι
τοὺς ἀλιστρούς Ελλήνους καὶ κατὰ τὸ θεατρόν καὶ
κατὰ τὸ μεταρρυθμόν τοῦ ἀναπλέστητον τὰ θε-
ατρά. Αλλαζόντες οὖτε τίττε μόνον θύματα
τοις νοῦ διοικητοῖσιν αἴσιος, η; τοῖς αναπλάσοντος οὕτη
εἰτυχώς, θεοῖς γνωρίζεις άρευθές τὰς ἀρετὰς,
τῷ ἀλιστρώματα, τοῖς θυμάμεστοις τὰς αδύνατ-
μοις, τῷ ψλέσσειν, καὶ ἐν ἑστίῳ ὅλῃ τὴν
ἡγεμονίαν καὶ φυσικὴν κατέβασιν τοῦ λαοῦ τοῦτο
γράψει, τοῖς οὔτεσιν ἡγεμονίας προσκτέπται διά-
μονται; τὸ πολυχρονίον ποιῶσι. Αλλαζόντες οἱ
τεῖχεστοι οἱ συγκαταστές ὅλοτε λόγος μὲ τὸ ἀ-
καγκυντήσιν τὸν Ἑλλήνων ἔλιος δευτέρους αὐτὸν
λαυγίζεις γράψει τὸν τοιούτων, ὅστις εἶναι αὐτὸν
ξεῖν καὶ τοὺς διοικεῖν, καὶ τοῦ μεταρρυθμούσιν
διάτι ἀγκυντήσιν οὐ μόνον τὴν λαρνίαν τοῦ Ἑλλη-
νοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὸν πρόποντον τοῦ ἱερούτεσ-
σαν οὐδὲν τολμάεις ἐπενθεύθεντο γελεῖν
η; οὐκοῦντα, πορευομένου τὸν πρωτότον

Ζε ἀληφός ἀριθμοῖς τὸν Πλατύριδα Σητήνων
κατέτιν, φίλοτεττες ἵστεται καὶ εἰτὸς πε-
μανεστάτους κατίσπειραι. Οὗτος εἶναι ὁ γραφεστός
τοῦ αὐτοῦς φύλακτοντερος. Αλλά εἰστι δὲ οἱ
φύλακτοι μαρτυροῦσι τὴν Ημέραν; καθίσματι, ἐ-
πεῖται τῶν ἴσποιον τὰ μαρτυρία: αἰσθάνεται
φίλαγγες ἢ Συνάδην τῶν Ε. Ιωνίων, καὶ δι-
χατηράς μαρτυρεῖ τοὺς Κοινωνικούς, εἴσι αὖτε
οὐρανοποιοῦσται τὴν ἀντίθετην πανεύθυνον. Τοῦτο
ηφεδρός ποὺς τὸν Πλατύριδα τὴν ἔρητα; Ἐντεῖ-
γαγακαλύπτειν τὸ Κάτιον υπὸ κρήπης τε, οἱ τοντοροί,
οἵτινες αἵτινες σύγχρονοι εἰποδεικνυόμενοι, διαβαλλεῖ-
σσονται ἄστροις ἀριθμοῖς;

Αλλ οὐτοι εἴπεν τις ὅτι οὐ μερόφερτοι ἔργοι
ἄλλων οἰνούσεων τὸν οὗ ἀργῆς ἀγανακτῶντα Ἑλλάς
οὐαὶ πέρι πολιό τε διοικεῖται. Ήμεῖς δὲ εἰς τοῦτο ἀ-
ποκρινθείσης οὐκ ἐλλόγος ἔντες ὑπὲν τὴν τυραννί-
αν τοὺς Σουλτάνους, ἡγεμόνας ἀλτελεῖδες τὸν ἤγειρον
τέχνην τοῦ διοικεῖται, διότε δέντε καίχοι σταλατέαν.
εἰς τὰ εἰδήσην οὐκανέται τὸν Κυβερνήτην ἵτιον
οὐδέποτε.

σεως, διὸ τοῦτο πάντες ἔχεται οἱ Ελλῆνες τοὺς Θερμούς ώς ἐγένετο ταῦτα. Οὗτοι καὶ οἱ νομοθέται τὸν ἔθυόν ταῦτα προβλέποντες, διότι σὺν κακῷ, μετὰ παρέλευσιν τοῦ διπέπου πρέπει νὰ γίνονται αἱ πολιτογραφίσταις, καὶ ὅχι εὐθὺς φός πατήσῃ ὁ ξένος; τὴν ἀλλοτίαν γάρ μεσαὶ δὲ τὴν πολιτογράφησιν ἐνομοθέτησαν νὰ παρέλθῃ σὺν ἵκανᾳ ἔτη, καὶ τότε ὁ πολιτογράφησις οὐδὲν ἀποδίδει δημοσίου ὑπηρεσίας. Διὰ δὲ τούτου τοῦ νόμου οκτὼν ἔχουσιν οἱ νομοθέται νὰ συμμορφωσον ὡς τῆς πολυετίας τὸν ξένον τοῦτο μὲ τὰ ἥπη τῶν αὐτοχθόνων, διανὰ μη ἐπισυμβῇ τα σκληραλον εἰς τὴν πολυεύνητον μηχανὴν τῆς κατανοήσας.

Τὸ Νομοθετικὸν τοῦ Ελληνικοῦ Εἴθους ἐνομοθέτησε καὶ αὐτὸς περὶ πολιτογραφίσεως, ἐξίσετε δὲ ἀπὸ τοῦ νόμου τούτου μόνο τὴν ἔξοχότατον ἡμῖν ἔστι εὐτὴν διὰ τὰς περισσαὶς καὶ διὰ τὰ φῶτά τους, ποιῆσαν αὐτὸν πολιτηρὸν ἐν γένει τῆς Ελλάδος. Καθότι τὸ οκτούρμενον τῆς πολιτογράφησης δὲν εἶναι, εἴμι τὸ νὰ ἀπολαύῃ ὁ πολιτογράφησις τοῦ πολίτου τὰ δικαιώματα· καὶ ἂν δὲν ἀναβῇ εἰς τὸν Οὐθαδὸν τῆς πολιτογραφίσεως, δὲν δύναται ποτὲ νὰ ἴσων ἐπὶ τὸν Σαθρὸν τὸν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Ωςε προσθέτησεν τὸ Ελληνικὸν Εἴθος τὸν ἔξιχνάταν ἡμῖν. Κυβερνήτην ἐπὶ τὸν ὄνταταν Σαθρὸν τοῦ μεγίστου δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, καὶ διαπιστεῖσαν πρὸς αὐτὸν τοὺς εἰακας τῆς μεγάλης ιηστού, εἶναι πρόδηλοτα τὸν ὅτι καὶ τὸν ἔχει πολιτογραφημένον, πολιτηρὸν δηλαδὴ καὶ σκεῖον διότι· οὐαὶ τῷ μόνῳ αδυνατοῦ νὰ διαπιστεύῃ τις εἰς ξένον τὴν ιδιαντοῦ ὑπαρξίαν. Οθεν καὶ πρὶς τὸν αὐτὸν ἔξιχνότητα καθασίστε τὸ πολιτογραφεῖον τοὺς ξένους, κατὰ τὸν 30. τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος, διὸ· ἀλλως, πὲρι εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ δώσῃ τις πρὸς ἄλλον ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχει· οἷον ὅπερ εἴναι ιερωσύνην, καὶ ὁ μὴ πολίτης πολιτικὸν δικαιώματα· Αρά αἱ γεγενημέναι πολιτογραφίσταις, τοις οποίαις ὁ Κύριος Συντάκτης τῆς Γε. Ε. κατεχώντας μὲ τὸτην ποιητὴν χαρις νὰ ἐρύθραι, παραβλέψων τοὺς κανόνας τοῦ πολιτικοῦ μας Συντάγματος, οὖσαι ἐναυταὶ τῶν συνταγματικῶν διατυπώσεων, καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι παρὰ τὴν Κυβερνήσεως, εἶναι παράνομος καὶ ἐπομένως ἄκυροι.

(ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον).

Εὐθέτωτες ἔλευθέρως, κατὰ τὸ Σύνταγμα, τὴν γάληνας, φονικὰς δὲ τις, προλλαμβανούσεις διὰ τὰς διορθώσεως τῶν ἀπεικταίσιν, ἀπατεῖται πρὸς γενικὰν ὡράνειαν τὴν ὅλην Ηπειρίδαν τὸ ὄποιον εἶναι τὸ μητρικὸν σκοπούμενον τὸν ἀγανακτικόν. Ουλογοῦντες δὲ εἰλικρινῶς τὴν ἀνθρώπινην τὸν νοῦς ἡμεῖς ἀδυνατίαν, παρακαλοῦμεν τὸν ἀπαθῆ ἀναγνώσηνας, ἐν κρίνει δὲ τις φρονοῦμεν μὴ δύθως· να κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του, καὶ ἡμεῖς εὐχαρίστως τὰς καταχωρίζουμεν εἰς τὴν ιδιανμας ἐφημερίδα.

Παρατηρεῖται δὲ ὅτι ὅπακις λαζανὴ ἡ Ηπειρίς Χρείαν ὑπηρετῶν εἰς τὰς δημοσίους τροφὰς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπαδέχονται τὴν Σάρρας τοῦτο χίοις οὔτι ενες κατηγαγκαμένοι, ὑποφέρουσι τοὺς εἰς τὰς τροφὰς κόπους χίοιν τῆς Ηπειρίδος. οἱ δὲ λοιποὶ ἔλληνες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταῦτην εἶναι ἀνίκανοι.

Οἱ ὄφθαλμοι τῆς ἀλώπεκος ἐκπέπουσιν εἰς τὸ οκτότος σπινθῆρας λαμπρόν. Οταν λοιπὸν ἡ ἀλώπηξ ὑπάγη τὴν σύκτη εἴτενα πέψηλον δρυιθῶνα, κατευδύνει, λέγουσι, τοὺς ὄρακλους της ὑτῶν εἰς τὰς δρυιθῶνας. διὰ νὰ τὰς σκοτίσῃ μὲ τὴν λάμψην, καὶ σύντο πεσοῦσαι κάτω αἱ δρυιθῶνες νὰ τὰς φάγηται τὸ ὄποιον καὶ κατερθοῖ. Η ἀλώπηξ, φαίνεται, εἰδίζασε καὶ τινας ἡμετέρους νὰ καταβαρύνουσι μὲ ίάλευς τὰς μύτας των, διὰ νὰ λαμπρώσουσι τὰ δρυατάτων, σκοποῦντες νὰ κίνησι πρὸς τοὺς Ελληνας τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀλώπεκος, πρὸς τὰς δρυιθῶνας· Αλλ' αἱ μάλισται ἔτι, οὖν αὐτοὶ ήναν αλώπεκες, οἱ ἔλληνες δὲν εἶναι δρυιθῶνες· ἀλλ' οὔτι ἀπὸ τοιαὶ ταῖς λάμψεις ἐκδιαβαῖνται, κατακυρώντες τὸ τέλος, διὰ τὸ ὄπειν μηχανέσσιται· οἱ σπινθῆρες τῶν δρυιθῶν.

Η ἐνταῦθα ἀττάξεια, ἢτις εἶναι τολλή περιφρύμενη, ἀγνοεῖται εἰσέτης ἀττάξας αὔτους εἶναι. Οἱ Ιατροὶ ἀκόμη δὲν ἀντιηροῦν ποτὲ αὐτῆς καταφατικῆς, ἀλλὰ πάντοτε ὑπερβολῶς. Τὸ τιθυνότερον κρίνεται δὲ τοι αὐτῇ εἶναι τυφλόης τις νόσος δραχτῆρις. Η αρετηρία τοι δὲ τοι πτωχοὶ τινες ἀσθενοῦσσι, καὶ ἐπιθυγήσκοντες καὶ ἔσως τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς κακῆς ζωῆς. Πρὸς τεττάρων ἡμερῶν εἰς τὴν πόλην δὲ τηκούσθη θάνατος·

